

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 29 lipca 2011 r.

w sprawie ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 1 lipca 2011 r. ustawy o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
"5) zasady i tryb usuwania, przechowywania, wydawania oraz orzekania przypadku statku lub innego obiektu pływającego przeznaczonego lub używanego do uprawiania sportu lub rekreacji, zwanego dalej "innym obiektem pływającym".";
- 2) w art. 2 w pkt 1 po wyrazach "basenowymi o" dodaje się wyraz "łącznej";
- 3) w art. 2 w pkt 1 po wyrazach "100 m²" dodaje się wyrazy "i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m";
- 4) w art. 2 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
"1a) wyznaczonym obszarze wodnym – rozumie się przez to kąpielisko, miejsce wykorzystywane do kąpieli, pływalnię oraz inne obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m";
- 5) w art. 2 w pkt 2 po wyrazie "podczas" dodaje się wyrazy "pływania, kąpania lub";

- 6) w art. 2 w pkt 4 wyrazy "będącą członkiem podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego" zastępuje się wyrazami "zatrudnioną lub pełniącą służbę w podmiocie uprawnionym do wykonywania ratownictwa wodnego lub będącą członkiem tego podmiotu";
- 7) w art. 3 w pkt 4 wyraz "użytkowania" zastępuje się wyrazami "korzystania ze";
- 8) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 wyraz "turystyki" zastępuje się wyrazem "rekreacji";
- 9) w art. 4 w ust. 2 w pkt 3 skreśla się kropkę i dodaje się część wspólną w brzmieniu:
"– zwani dalej "zarządzającym obszarem wodnym".";
- 10) w art. 5:
 - a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią lub innym obiektem" zastępuje się wyrazami "wyznaczonym obszarem wodnym",
 - w pkt 1 i 2 wyrazy "kąpieliska, pływalni lub innego obiektu" zastępuje się wyrazami "wyznaczonego obszaru wodnego",
 - b) w ust. 2 wyrazy "korzystająca z kąpieliska, pływalni lub innego obiektu" zastępuje się wyrazami "pływająca, kąpiąca się lub uprawiająca sport lub rekreację na wyznaczonym obszarze wodnym";
- 11) w art. 5 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
"1a. Do obowiązków zarządzającego wyznaczonym obszarem wodnym należy:
 - 1) w przypadku kąpieliska, pływalni oraz innych obiektów dysponujących nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² i głębokości ponad 0,4 m w najgłębszym miejscu lub głębokości powyżej 1,2 m:
 - wytyczanie strefy dla umiejących i nieumiejących pływać,
 - wydzielanie brodzika dla dzieci;
 - 2) zapewnienie stałej kontroli wyznaczonego obszaru wodnego przez ratowników wodnych;
 - 3) utworzenie stanowiska do obserwacji wyznaczonego obszaru wodnego;
 - 4) wyposażenie w sprzęt ratunkowy i pomocniczy oraz urządzenia

- sygnalizacyjne i ostrzegawcze (wzrokowe i słuchowe);
- 5) oczyszczanie powierzchni dna obszaru przeznaczonego do pływania lub kąpieli z wszelkich przedmiotów mogących spowodować skaleczenie lub inny wypadek;
 - 6) upowszechnianie zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego;
 - 7) zapewnianie przekazywania informacji o dopuszczalności lub zakazie korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego.";
- 12) w art. 6 wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią oraz innym miejscem wykorzystywanym do kąpieli" zastępuje się wyrazami "wyznaczonym obszarem wodnym";
- 13) w art. 6 oraz w art. 23 w ust. 1 wyrazy "środków odurzających lub substancji psychotropowych" zastępuje się wyrazami "środka odurzającego";
- 14) po art. 6 dodaje się art. 6a w brzmieniu:
"Art. 6a. Zabrania się prowadzenia w ruchu wodnym statku lub innego obiektu pływającego, niebędącego pojazdem mechanicznym, osobie znajdującej się w stanie po użyciu alkoholu, nietrzeźwości, po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu lub pod wpływem środka odurzającego.";
- 15) w art. 7 skreśla się pkt 2;
- 16) po art. 7 dodaje się art. 7a–7c w brzmieniu:
"Art. 7a. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, minimalne wymagania dotyczące liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę wyznaczonego obszaru wodnego, biorąc pod uwagę wielkość tego obszaru oraz konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom na nim przebywającym.
Art. 7b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wyposażenia wyznaczonych obszarów wodnych w sprzęt ratunkowy i pomocniczy, urządzenia sygnalizacyjne

i ostrzegawcze oraz sprzęt medyczny, leki i artykuły sanitarne, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa osobom korzystającym z tych obszarów.

Art. 7c. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, wymagania, jakim powinna odpowiadać woda na pływalniach, a także częstotliwość pobierania próbek wody, metodyki referencyjne analiz i sposób oceny, czy woda odpowiada wymaganym warunkom, oraz sposób informowania ludności o jakości wody na pływalniach, uwzględniając ochronę zdrowia publicznego oraz potrzebę dostarczania społeczeństwu informacji w tym zakresie.";

17) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Ratownictwo wodne może wykonywać Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe oraz inne podmioty, jeżeli uzyskały zgodę ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej "podmiotami uprawnionymi do wykonywania ratownictwa wodnego".";

18) w art. 8 w ust. 3 w pkt 1 po wyrazie "podmiotu" dodaje się wyraz ", siedzibę";

19) w art. 8 w ust. 3 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

"6) informację o zakresie planowanych szkoleń ratowników wodnych i instruktorów oraz wykaz kadry i sprzętu niezbędnego do szkolenia i egzaminowania.";

20) w art. 8 w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) może cofnąć zgodę, jeżeli podmiot, któremu taka zgoda została udzielona, nie usunął w wymaganym terminie nieprawidłowości mających istotny wpływ na wykonywanie ratownictwa wodnego stwierdzonych protokołem kontroli.";

21) w art. 9 w pkt 6 po wyrazie "przekazania" dodaje się wyrazy "osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych,";

22) w art. 10 w ust. 1 w pkt 1 przed wyrazem "kierują" dodaje się wyraz "organizują,";

- 23) w art. 10:
- a) w ust. 3 w pkt 1 wyraz "poszkodowanego" zastępuje się wyrazami "osoby, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych",
 - b) w ust. 5 w pkt 1 wyraz "poszkodowanemu" zastępuje się wyrazami "osobie, której udzielono pomocy w ramach działań ratowniczych,";
- 24) w art. 10 w ust. 3:
- a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
"1a) rodzaj doznanego urazu lub zachorowania osoby, o której mowa w pkt 1,"
 - b) dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
"6) czas i miejsce przekazania osoby, o której mowa w pkt 1, jednostkom systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne lub innym służbom.";
- 25) w art. 10 w ust. 5 w pkt 2:
- a) po wyrazie "sądom" dodaje się wyrazy ", dyrektorowi parku narodowego",
 - b) wyrazy "- uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów" zastępuje się wyrazami ", w związku z prowadzonym przez nie postępowaniem";
- 26) w art. 11 w ust. 1 po wyrazie "wodnych" dodaje się wyrazy "i instruktorów" oraz po wyrazach "zakresie ratownictwa wodnego" dodaje się wyrazy "oraz psów ratowniczych wraz z ich przewodnikami";
- 27) w art. 11 w ust. 4 w pkt 3 po wyrazach "pkt 2," dodaje się wyrazy "oraz zasady ich wydawania,";
- 28) w art. 11 w ust. 4 w części wspólnej skreśla się wyrazy "po zasięgnięciu opinii podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego,";
- 29) w art. 12:
- a) w pkt 1 wyrazy "obszaru kąpieliska, pływalni" zastępuje się wyrazami "wyznaczonego obszaru wodnego",
 - b) w pkt 3 po wyrazie "głębokości" dodaje się wyraz "wyznaczonego" oraz skreśla się wyrazy "dla danego kąpieliska",

- c) w pkt 4 wyrazy "kąpiących się" zastępuje się wyrazami "pływających, kąpiących się lub uprawiających sport lub rekreację",
 - d) w pkt 6 wyrazy "przekroczeń obowiązującego regulaminu" zastępuje się wyrazami "naruszeń zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego",
 - e) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
 - "7) reagowanie na przypadki naruszania zasad korzystania z wyznaczonego obszaru wodnego;"
- 30) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:
- "Art. 12a. 1. Pracodawca inny niż podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego jest obowiązany zwolnić ze świadczenia pracy pracownika będącego ratownikiem wodnym na czas niezbędny do uczestniczenia w działaniach ratowniczych i do wypoczynku koniecznego po ich zakończeniu.
2. Zwolnienie pracownika ze świadczenia pracy w razie konieczności udziału w działaniach ratowniczych oraz na czas wypoczynku po zakończonej akcji ratowniczej następuje na podstawie pisemnego zaświadczenia wystawionego przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego określającego czas trwania akcji ratowniczej i czas wypoczynku, który nie może być dłuższy niż 12 godzin na dobę.
3. Za czas zwolnienia ze świadczenia pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia ustalonego w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 297 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).";
- 31) w art. 13 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
- "2. W przypadku gdy prowadzone przez ratownika wodnego działania ratownicze polegają na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podjęciu medycznych czynności ratunkowych może on poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe, w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego.";

- 32) dodaje się art. 13a w brzmieniu:
"Art. 13a. Ratownik wodny, posiadający uprawnienia ratownika medycznego, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, przy wykonywaniu działań ratowniczych może wykonywać medyczne czynności ratunkowe w zakresie określonym na podstawie art. 11 ust. 2 tej ustawy.";
- 33) dodaje się art. 13b w brzmieniu:
"Art. 13b. Ratownik wodny oraz ratownik wodny z psem ratowniczym w czasie działań ratowniczych mają prawo bezpłatnego wstępu na teren parku narodowego i rezerwatu udostępnionego dla ruchu turystycznego na podstawie ważnej legitymacji służbowej.";
- 34) w art. 14:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Organizowanie i finansowanie działań ratowniczych na wyznaczonym obszarze wodnym należy do zarządzającego tym obszarem.",
b) w ust. 3 wyrazy "kąpieliskiem, pływalnią oraz innym obiektem," zastępuje się wyrazami "wyznaczonym obszarem wodnym",
c) skreśla się ust. 4–7;
- 35) w art. 15 po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
"5a. Dotacje, o których mowa w ust. 2–4, mogą być udzielane na:
1) utrzymanie gotowości ratowniczej;
2) prowadzenie działań ratowniczych;
3) organizowanie i prowadzenie szkoleń ratowników wodnych oraz psów ratowniczych i ich przewodników;
4) utrzymanie gotowości operacyjnej sprzętu ratowniczego;
5) prowadzenie dokumentacji wypadków.";
- 36) w art. 16 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazach "art. 9" dodaje się wyrazy "i art. 10 ust. 1";

- 37) w art. 16 w ust. 2 w pkt 2 wyraz "Ocenę" zastępuje się wyrazem "Oceny";
- 38) w art. 18 skreśla się ust. 2;
- 39) w art. 19 w ust. 2 skreśla się wyrazy "przebiegu i wyników";
- 40) w art. 20:
a) w ust. 1 po wyrazie "protokół" dodaje się wyraz "kontroli" oraz po wyrazie "Protokół" dodaje się wyraz "kontroli",
b) w ust. 3 i 4 po wyrazie "protokół" dodaje się wyraz "kontroli";
- 41) w art. 22 po użytym dwukrotnie wyrazie "protokołu" dodaje się wyraz "kontroli" oraz po wyrazie "protokole" dodaje się wyraz "kontroli";
- 42) w art. 23:
a) w ust. 1:
- skreśla się wyrazy ", przeznaczony do uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych",
- wyrazy "z nich usunięty" zastępuje się wyrazami "usunięty z obszaru wodnego",
- wyrazy "kierowała nim" zastępuje się wyrazami "prowadziła go",
- po wyrazie "osoba" dodaje się wyrazy "znajdująca się w stanie",
b) w ust. 2 wyrazy "o usunięciu" zastępuje się wyrazami "usunięcia statku lub innego obiektu pływającego",
c) w ust. 3 skreśla się wyrazy "przeznaczony do uprawiania sportu lub rekreacji na obszarach wodnych",
d) w ust. 4 skreśla się wyrazy "przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji";
- 43) w art. 23 w ust. 1 wyraz "będące" zastępuje się wyrazem "będąca";
- 44) w art. 23 w ust. 4 skreśla się wyrazy "dla statków, o których mowa w ust. 1,";

- 45) w art. 24 w ust. 1 skreśla się wyrazy "przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji";
- 46) w art. 25 w ust. 1:
- a) skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy "przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji",
 - b) wyrazy "podjęcia decyzji o jego usunięciu" zastępuje się wyrazami "wydania dyspozycji jego usunięcia",
 - c) skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem art. 26 ust. 2 i 4";
- 47) w art. 26:
- a) w ust. 1, 2, 4, 5 i 6 skreśla się wyrazy "przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji",
 - b) w ust. 8 skreśla się wyrazy "przeznaczonego do uprawiania sportu lub rekreacji" oraz wyrazy "podjął decyzję o usunięciu" zastępuje się wyrazami "wydał dyspozycję usunięcia";
- 48) w art. 26 w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
"Powiadomienie zawiera pouczenie o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie.";
- 49) w art. 26 w ust. 7 wyraz "przepisach" zastępuje się wyrazami "ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r.";
- 50) w art. 26 w ust. 8 skreśla się wyraz "ewentualnie";
- 51) w art. 26 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:
- "9. Do badania w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego podobnie do alkoholu stosuje się odpowiednio art. 127 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.).
10. Do współdziałania z Policją podmiotów, o których mowa w art. 23 ust. 4, oraz trybu i warunków wydawania statku lub innego obiektu pływającego stosuje się

odpowiednio przepisy wydane na podstawie art. 130a ust. 11 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.";

52) w art. 26 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

"11. W sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego stosuje się odpowiednio art. 610⁶ i art. 610⁷ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.).";

53) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

"Rozdział 6a
Przepisy karne

Art. 26a. Kto, w przypadku o którym mowa w art. 6, nie stosuje się do polecenia zarządzającego obszarem wodnym lub upoważnionej przez niego osoby i wchodzi na obszar wodny albo nie opuszcza tego obszaru, podlega karze grzywny.

Art. 26b. Kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości, po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi w ruchu wodnym statek lub inny obiekt pływający, niebędący pojazdem mechanicznym, podlega karze grzywny.

Art. 26c. Postępowanie w sprawach określonych w art. 26a i art. 26b prowadzi się na podstawie ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.).";

54) przed art. 27 dodaje się art. ... w brzmieniu:

"Art. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) w art. 53 w ust. 1 po pkt 10e dodaje się pkt 10f w brzmieniu:

"10f) podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego;"

55) skreśla się art. 27;

- 56) skreśla się art. 28;
- 57) art. 29 otrzymuje brzmienie:
"Art. 29. Do dnia uzyskania zgody, o której mowa w art. 8 ust. 1, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, za podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa uznaje się podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego na podstawie przepisów dotychczasowych.";
- 58) w art. 30 w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy "lub instruktora";
- 59) w art. 31 wyrazy "z dniem 1 stycznia 2012 r." zastępuje się wyrazami "po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia".

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 29 lipca 2011 r. Senat rozpatrzył ustawę o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych i uchwalił do niej 59 poprawek.

W rozdziale 6 ustawy określono zasady usuwania statku albo innego obiektu pływającego w przypadku gdy kierowała nim osoba po użyciu alkoholu, środka działającego podobnie do alkoholu lub będąca pod wpływem środków odurzających lub psychotropowych. Analiza przepisów tego rozdziału oraz art. 1, który określa zakres przedmiotowy ustawy, nasuwała wątpliwości co do tego, czy przepisy dotyczące usuwania statku albo innego obiektu pływającego mieszczą się w zakresie ustawy. W trakcie prac na tym rozdziałem stwierdzono również, iż brak jest w systemie prawnym przepisów penalizujących prowadzenie w stanie nietrzeźwości, po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu lub pod wpływem środka odurzającego statku lub innego obiektu pływającego, niebędącego pojazdem mechanicznym. Wskazywano także na konieczność uwzględnienia faktu, iż nie wszystkie obiekty pływające, których mają dotyczyć rozwiązania rozdziału 6, są konstrukcyjnie przeznaczone do uprawiania sportu i rekreacji, niemniej są używane w tym celu. Ponadto pojawiły się pytania, jakie konsekwencje poniesie osoba, której zachowanie wyraźnie wskazuje, że znajduje się ona w stanie nietrzeźwości lub jest pod wpływem środków odurzających lub substancji psychotropowych, niestosująca się do zakazu albo żądania, o których mowa w art. 6? W celu rozwiązania zasygnalizowanych problemów przyjęto poprawki nr 1, 14, 42, 45, 46, 47 i 53.

Wolą ustawodawcy jest, aby obszarem wodnym były obiekty dysponujące nieckami basenowymi o łącznej powierzchni powyżej 100 m² (zob. art. 14 ust. 1), a nie nieckami basenowymi, z których każda ma powierzchnię większą niż 100 m². W zawiązku z tym, dążąc do wyeliminowania możliwych wątpliwości interpretacyjnych przyjęto poprawkę nr 2. Natomiast kierując się opinią partnerów społecznych (WOPR – u), Senat postanowił również dodać w definicji "obszaru wodnego" kolejne warunki, które muszą spełnić niecki basenowe, aby można było dany obiekt uznać za obszar wodny. Zdaniem Senatu oprócz powierzchni powinna być brana pod uwagę również głębokość niecki basenowej.

Poprawki 4, 10, 11, 12, 16, 29 i 34 wprowadzają pojęcie "wyznaczonego obszaru wodnego", uwzględniają to pojęcie w tekście ustawy, ujednolicają terminologię ustawy oraz zamieszczają przepisy we właściwym miejscu w strukturze artykułu. Dodanie definicji stało się konieczne m.in. w następstwie analizy art. 5 i art. 6. Przepisy te zawarto w rozdziale pt. "Bezpieczeństwo na obszarach wodnych" i w związku z tym, powinny one zawierać

normy dotyczące generalnie bezpieczeństwa na wszystkich obszarach wodnych rozumianych zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 1. Niemniej przepisy w kształcie przyjętym przez Sejm skutkowały tym, że obowiązki zarządzającego wynikające z art. 5 ust. 1 nie dotyczyły zarządzającego innym miejscem wykorzystywanym do kąpieli, a uprawnienia zarządzającego wynikające z art. 6 nie przysługiwały zarządzającemu innym obiektem dysponującym nieckami basenowymi o powierzchni 100 m², co zdaniem Senatu nie było zgodne z wolą ustawodawcy (podobne wątpliwości dotyczyły art. 12). W związku z art. 14 natomiast nasuwało się pytanie, kto będzie organizował i finansował działania ratownicze na innych niż wskazane w art. 14 ust. 1 obszarach wodnych wykorzystywanych do pływania, kąpieli, uprawiania sportu lub rekreacji (np. w miejscach wykorzystywanych do kąpieli). Uchwalając tę grupę poprawek miano na względzie także fakt, iż przepisy sformułowane w art. 14 w ust. 4 – 7 nie mieszczą się w przedmiocie regulacji rozdziału, w którym są zawarte. Z analizy ustawy wynika, iż powinny być one zawarte w pt. "Bezpieczeństwo na obszarach wodnych".

W związku z definicją pojęcia "wypadek" nasuwało się pytanie, czy wolą ustawodawcy nie jest, aby wypadkiem było również nagle zdarzenie, które wystąpiło podczas pływania lub kąpania się? W art. 1 w pkt 1 i 3 ustawodawca rozróżnił bowiem pływanie, kąpanie oraz uprawianie sportu lub rekreacji na obszarach wodnych. Dążąc do wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych uchwalono poprawkę nr 5.

Analizując definicję pojęcia "ratownik wodny" nasuwało się pytanie, co ustawodawca chciał osiągnąć formułując warunek, że osoba będąca ratownikiem wodnym musi być członkiem podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa wodnego. Czy wolą ustawodawcy było ograniczenie kręgu podmiotów, które będą mogły wykonywać ratownictwo wodne do tych, które mają członków (czyli stowarzyszeń i spółdzielni), czy też nie. Senat uznał, iż tego rodzaju ograniczenie jest niedopuszczalne i uchwalił poprawkę nr 6.

Poprawki nr 7, 8, 37, 39, 43, 44 i 50 mają charakter redakcyjny.

W związku z tym, iż w ustawie nie wprowadzono definicji pojęcia "zarządzający obszarem wodnym" (inaczej niż w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich), a ustawodawca posługuje się tym pojęciem, koniecznym było wskazanie kogo ustawodawca uważa za zarządzającego (poprawka nr 9).

Przepis art. 6 rodził wątpliwość, dlaczego ustawodawca stanowi w nim o środkach odurzających i substancjach psychotropowych, a w analogicznej regulacji w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich wyłącznie o środkach odurzających. Uznając, iż środki psychotropowe mieszczą się w szerszym pojęciu środka odurzającego oraz korelując terminologię rozpatrzonej ustawy z

ustawą o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich przyjęto poprawkę nr 13.

Poprawka nr 15 eliminuje z zakresu spraw przekazanych do uregulowania w rozporządzeniu obowiązek określenia warunków organizowania pomocy osobom, które uległy wypadkowi lub są narażone na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia na obszarach wodnych. Zdaniem Senatu materia, która miałyby być regulowana tym rozporządzeniem będzie regulowana wystarczająco innymi rozporządzeniami wydanymi na podstawie rozpatrzonej ustawy.

Poprawka nr 17 wskazuje wprost w ustawie, iż jednym z podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego jest Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe. Przyjmując tę poprawkę kierowano się art. 5 ust. 1 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Poprawka nr 18 zmierza do tego, aby we wniosku do ministra właściwego do spraw wewnętrznych o wyrażenie zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego podmiot wnioskujący wskazywał również swoją siedzibę. Przyjmując tę poprawkę kierowano się art. 5 ust. 3 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Przyjmując poprawkę 19 uznano, iż minister wydając zgodę na wykonywanie ratownictwa wodnego powinien mieć również informacje dotyczące zakresu planowanych szkoleń ratowników wodnych i instruktorów oraz wykaz kadry i sprzętu niezbędnego do szkolenia i egzaminowania.

Poprawka nr 20 koreluje przepis określający przesłanki cofnięcia zgody na wykonywanie ratownictwa wodnego z analogicznym art. 5 ust. 4 pkt 2 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

W poprawkach nr 21 i 23 proponuje się odstąpienie od posługiwania się pojęciem "poszkodowany". Należy zwrócić uwagę, iż określenie "poszkodowany" ma na gruncie systemu prawnego określone znaczenie wynikające z ustawy – Kodeks cywilny i w związku z tym posługiwanie się tym określeniem w innym niż kodeksowe znaczeniu również należy uznać za niewłaściwe. Poprawki mają również na celu skorelowanie terminologii rozpatrzonej ustawy oraz ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Poprawka nr 22 zmierza do tego, aby podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego był obowiązany również do organizowania działań ratowniczych. W

propozycji tej uwzględniono art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Poprawka nr 24 koreluje zakres informacji gromadzonych w rejestrze działań ratowniczych z analogicznym rejestrem prowadzonym na podstawie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (art. 7 ust. 3 pkt 2 i 7).

Poprawka nr 25 uznaje dyrektora parku narodowego za podmiot uprawniony do uzyskania informacji z rejestru działań ratowniczych. Poprawka ta zbieżna jest z analogiczną poprawką do ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Poprawka nr 26 zmierza do tego, aby podmioty uprawnione do wykonywania ratownictwa wodnego mogły szkolić również instruktorów oraz psy ratownicze wraz z ich przewodnikami.

Przyjmując poprawkę nr 27 uznano, iż w rozporządzeniu powinny być dodatkowo określone zasady wydawania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień z zakresu ratownictwa wodnego, tak aby zapewnić jednolitość w tym zakresie. Uchwalając tę poprawkę miano na względzie, iż stosowne uprawnienia będą potwierdzane przez różne podmioty.

Uchwalając poprawkę nr 28 miano na względzie, iż konsultacje z partnerami społecznymi przy wydawaniu aktu normatywnego są rzeczą oczywistą. Minister właściwy do spraw wewnętrznych będzie obowiązany zasięgnąć opinii partnerów społecznych kierując się art. 2 Konstytucji.

Poprawka nr 30 wprowadza analogiczny do ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich mechanizm zwalniania pracownika będącego ratownikiem wodnym ze świadczenia pracy przez pracodawcę innego niż podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa wodnego.

Poprawki nr 31 i 32 przyjmują rozwiązanie, w myśl którego ratownik wodny, posiadający uprawnienia ratownika medycznego, przy wykonywaniu działań ratowniczych będzie mógł wykonywać medyczne czynności ratunkowe oraz rozszerzają zakres ochrony ratownika wodnego prowadzącego działania ratownicze polegające na udzieleniu pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy lub podjęciu medycznych czynności ratunkowych. Przepis art. 13 przyznaje ratownikowi wodnemu, prowadzącemu działania ratownicze, ochronę przewidzianą dla funkcjonariuszy publicznych. Zestawiając ten przepis z regulacjami ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym pojawiła się wątpliwość, czy i w jakim zakresie art. 5 ust. 2 tej ustawy będzie stosowny do ratowników wodnych? Przepis

ten stanowi, iż osoba udzielająca pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz podejmująca medyczne czynności ratunkowe może poświęcić dobra osobiste innej osoby, inne niż życie lub zdrowie, a także dobra majątkowe w zakresie, w jakim jest to niezbędne dla ratowania życia lub zdrowia osoby znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego. Senat uznał, iż wolą ustawodawcy jest zastosowanie do ratowników wodnych analogicznej ochrony jak w przypadku ratowników medycznych. Ponadto w związku z wątpliwościami czy ratownik wodny posiadający stosowane uprawnienia może wykonywać medyczne czynności ratunkowe, Senat przesądził to w poprawce.

W poprawce nr 33 przyjęto analogicznie do ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, iż ratownicy wodni mają prawo bezpłatnego wstępu na teren parku narodowego i rezerwatu na podstawie ważnej legitymacji służbowej.

W poprawce nr 35 wskazano co może być przedmiotem dotacji w ramach realizacji zadań z zakresu ratownictwa wodnego. Przyjęte rozwiązanie jest analogiczne z art. 16 ust. 6 ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Poprawka nr 36 rozszerza zakres kontroli, którą będzie sprawował minister właściwy do spraw wewnętrznych. Senat uznał, iż kontrola powinna dotyczyć również działań, o których mowa w art. 10 ust. 1.

Poprawka nr 38 skreśla przepis niemający wartości normatywnej. Oczywiście jest, że pracownik urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw wewnętrznych jest obowiązany realizując zadania stosować się do wszystkich przepisów powszechnie (i wewnętrznie) obowiązujących, których jest adresatem.

Poprawki nr 40 i 41 ujednolicają terminologię ustawy.

Mając na względzie skutki jakie może wyrzucić fakt nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie 3 miesięcy od dnia jego usunięcia Senat dodał do ustawy przepis obligujący do zamieszczenia w powiadomieniu pouczenia o skutkach nieodebrania statku lub innego obiektu pływającego w terminie. Analogiczne rozwiązanie zawiera ustawa – Prawo o ruchu drogowym w art. 130a ust. 10 (poprawka nr 48).

Poprawkę nr 49 przyjęto kierując się § 156 Zasad techniki prawodawczej oraz mając na względzie sposób sformułowania art. 25 ust. 3 rozpatrzonej ustawy.

Związku z tym, iż w rozdziale 6 ustawy ustawodawca nie przesądził, jakie przepisy należy stosować do badania w celu ustalenia w organizmie obecności środka działającego

podobnie do alkoholu, współdziałania z Policją oraz trybu i warunków wydawania statku lub innego obiektu pływającego, przyjęto poprawkę nr 51.

Formułując przepisy rozdziału 6 ustawodawca nie uwzględnił konieczności skorelowania tych przepisów z regulacjami Kodeksu postępowania cywilnego. Poprawka nr 52 dodaje przepis wskazujący, jakie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego znajdują zastosowanie w sprawach o przepadek statku lub innego obiektu pływającego.

Uchwalając poprawkę nr 54 kierowano się zmianami dokonywanymi w ustawie – Prawo o ruchu drogowym przez ustawę o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich. W poprawce tej rozszerzono katalog pojazdów "uprzywilejowanych" o pojazdy podmiotów uprawnionych do wykonywania zadań z zakresu ratownictwa wodnego.

W związku z tym, iż zarówno rozpatrzona ustawa, jak i ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich przewidują zmianę art. 39 i art. 40 ustawy o sporcie, a obie te ustawy wchodzi w życie w różnych terminach pojawił się problem takiego ukształtowania wzajemnych relacji pomiędzy tymi ustawami i zmianami przez nie dokonywanymi, aby adresat normy prawnej mógł w sposób niebudzący wątpliwości ustalić obowiązujący reżim prawny. Zaproponowane przez ustawodawcę rozwiązanie zakłada, iż art. 39 i art. 40 będą eliminowane z systemu prawnego "na raty", w drodze uchylania poszczególnych ich ustępów przez każdą z ustaw (w skrócie - ustępy, które związane są z GOPR - em i TOPR - em eliminuje opiniowana ustawa, te które dotyczą WOPR - u, ustawa o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych). Jednocześnie pomimo, iż ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich wejdzie w życie, co do zasady, po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, to dokonywane nią zmiany w ustawie o sporcie wejdą w życie 2 stycznia 2012 r. Zmiany art. 39 i art. 40 dokonywane ustawą o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych wejdą w życie 1 stycznia 2012 r. Analogiczna sytuacja dotyczy zmian dokonywanych w art. 15 ust. 1 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym. W następstwie przyjętych rozwiązań w zakresie przepisów o wejściu w życie doszłoby do sytuacji, w której:

- 1) od dnia wejścia w życie ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich ustawy do dnia 2 stycznia 2012 mielibyśmy do czynienia z dualizmem prawnym w zakresie przepisów o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich; z jednej strony kwestie te będzie

regulowała opiniowana ustawa, z drugiej zaś ustawa o sporcie; stan ten należy uznać za niedopuszczalny z punktu widzenia zasady przyzwoitej legislacji;

- 2) tylko przez jeden dzień (tj. 1 stycznia 2012 r.) obowiązywał będzie art. 39 ust. 5 i art. 40 ust. 3 i 4 w brzmieniu nadanym ustawą o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych; trudno zrozumieć co powodowało ustawodawcę, który nadaje nowe brzmienie delegacjom ustawowym albo modyfikuje zasady współpracy organizacji z innymi podmiotami na jeden dzień;
- 3) tylko przez jeden dzień (tj. 1 stycznia 2012 r.) obowiązywał będzie art. 15 ust. 1 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym w brzmieniu nadanym ustawą o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych; w okresie od dnia wejścia w życie opiniowanej ustawy do dnia 1 stycznia 2012 r. przepis ten będzie obowiązywał w brzmieniu dotychczasowym;
- 4) nie będzie możliwa jednoznaczna ocena wpływu dokonywanych przez ustawodawcę zmian art. 40 ustawy o sporcie na art. 11c ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Rozwiązaniem, które pozwoli uniknąć wyżej omówionych problemów jest, zdaniem Senatu, skorelowanie terminów wejścia w życie rozpatrzonej ustawy i ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich. Zakładając, iż ustawy te wejdą w życie w jednym terminie, z tym dniem zostaną również wyeliminowane z systemu prawnego art. 39 i art. 40 ustawy o sporcie. Rozwiązanie takie pozwoli uniknąć również błędów, które popełniono nowelizując ustawą o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych art. 91 ust. 1 ustawy o sporcie, które polegają na naruszeniu § 33 ust. 2 i 3 Zasad techniki prawodawczej (§ 33 ust. 2 – nie zachowuje się mocy tylko niektórych przepisów aktu wykonawczego wydanego na podstawie uchylanego albo zmienianego przepisu upoważniającego; § 33 ust. 3 - nie zachowuje się czasowo w mocy rozporządzenia, które już raz wcześniej było utrzymane w mocy).

Mając powyższe na względzie uznano, iż ustawa o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych powinna, podobnie jak ustawa o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich, wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia jej ogłoszenia (poprawki nr 55, 56 i 59). Trzymiesięczny okres *vacatio legis* wydaje się wystarczający do tego aby adresaci zapoznali się z przepisami i podjęli niezbędne działania w celu dostosowania swych działań do nowych regulacji. Warunkiem osiągnięcia celu założonego przez Senat jest opublikowanie obu ustaw w jednym terminie.

Poprawka nr 57 koreluje przepis przejściowy dotyczący zachowania uprawnień dotychczasowych podmiotów uprawnionych do wykonywania ratownictwa wodnego z analogicznym przepisem ustawy o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (art. 50).

W poprawce nr 58 uwzględniono, iż w dotychczasowym stanie prawnym nie było przepisów dotyczących przyznawania uprawnień instruktora z zakresu ratownictwa wodnego.